

Všetky tieto stavy prežívala tvoja duša a tvoje svedomie. Zažili si pár okamihov malého pekla, zlého duševného stavu a skúsenosti. Dušu pohltilo zúfalstvo, úzkosť, hrôza a strach.

Preto peklo nie sú kotly, v ktorých sa varia duše, ale stav v ktorom sa ocitne duša po smrti. Keď zistí celú pravdu, bude strašne trpieť, že tu na zemi neverila v Krista a tomu, čo hovoril. Bude pociťovať všetky tieto stavy strachu, hrôzy a zúfalstva. Toto je peklo.

A podobne je to aj s rajom. Predstav si, že máš syna, ktorého veľmi ľúbiš. Dlhé roky cestuje po svete a nevideli ste sa. Keď spíš, zrazu ho vidíš ako k tebe prichádza vo sne. Pocítiš veľké dojatie, nevysloviteľná radosť a láska. Bežíš k nemu. Objímaš ho a pobožkáš. Hoci tvoje srdce búši a div sa nerozbieja od veľkej radosti, vtom sa prebudíš a vidíš, že to bol iba sen. Sklamany, že všetko šťastie je náhle preč. Boli to chvíle, ktoré sa podobali rajských stavom. Tvoja duša sa totiž naplnila radosťou a láskou.

Týmto ti chcem ukázať, že existuje raj aj peklo. V malej miere začína už v tomto živote, ale naplní sa až v budúcom živote. Ak nejaká duša má výčitky svedomia, pociťuje strach, hrôzu, zúfalstvo, nenávisť, nevraživosť, závisť... vtedy sa táto duša stala miestom pre peklo. Ak v duši zavládne láska, radosť, láskavosť, nádej, viera, zdržanlivosť, pokora... vtedy sa duša stala miestom pre nebo.

A v tej chvíli muž povedal: - Tak ako si mi to vysvetlil, otče, verím a uznávam, že

existuje peklo i raj. Poďakoval sa a odišiel domov.

Sobota
4.3.2023

Mních raz povedal:

- Ľudí možno rozdeliť do dvoch skupín. Jedna skupina ľudí sa podobá muche, ktorá si sadá na všetko špinavé. Napríklad, keď je nejaká krásna záhrada, plná voňavých kvetov, ale v jej kúte nejaké zvieratko urobilo potrebu, mucha letí skrz celú tú prekrásnu záhradu, ponad všetky kvety, ale nesadne ani na jeden z nich. Len čo zbadá hovienko, okamžite si naň sadne. Začne sa v ňom hrabať a vychutnávať smrad. Z toho miesta nie a nie odletieť.

Keby si túto muchu chytil a ona by vedela rozprávať, mohol by si sa jej spýtať, či vie o kvetoch, ktoré tak krásne voňajú v záhrade. Povedala by ti, že vôbec netuší, čo by to mohlo byť. Ďalej by povedala, že vie,

kde sú smeti, hovienka a záchody, ale o kvetoch netuší vôbec nič. Takíto ľudia stále vyhľadávajú všetko zlé a rozmyšľajú o tom. Nedokážu a ani nechcú zotrvať v dobre. Druhá skupina ľudí sa podobá včele, ktorá si vyhľadáva všetko voňavé a sladké. Ak by sme do úplne špinavej miestnosti v rohu položili chutný koláčik, nesadla by si na nič, kým by nenašla koláčik. Ak by sme sa zas včielky spýtali, či si náhodou cestou nevšimla nejaké smeti, odpovedala by, že o nich nič nevie. Začala by rozprávať o ružiach alebo o tulipánoch, o tom kde je med a mlieko alebo chutný zákusok. Vedela by o všetkých dobrých veciach, ale o tých zlých by nevedela nič. Toto je tá druhá skupina ľudí. Títo ľudia v sebe živia dobré myšlienky. Rozmyšľajú dobre a vidia to dobré okolo seba.

Všetkým, ktorí ku mne prichádzajú a odsudzujú druhých, hovorím tento príklad a dám im návrh, aby si sami vybrali, v ktorej skupine ľudí sa chcú nachádzať. Podľa toho nech si aj hľadajú priateľov.

Pôstne listy 2023

prvý TÝŽDEŇ

Farnosť svätého Tomáša apoštola Šípok

pôstna Nedela
26.2.2023

Pokúšanie na púšti

Jedného dňa prišiel za mníchom muž, ktorý sa s ním chcel porozprávať. Tak ho zaviedol do kaplnky, lebo mal ešte návštevu. Keď odišla, vrátil sa mních za ním do kaplnky. No niekto zabudol v kaplnke balíček cigariet. Keď ho muž zbadal, celý rozhorčený sa obrátil na mnícha a povedal:

- Otče, vy fajčíte?!!!!

- Nie – odpovedal mu mních – Prečo sa vlastne na to pýtaš?

Celý rozhorčený povedal: - V kaplnke som našiel cigarety a preto sa na to chcem opýtať.

- Vieš čo, odpovedal mních, asi si ich tam zabudol niekto, kto tu bol pred tebou. Úprimne, ani ja som si to nevšimol.

Porozprávali sa a muž potom odišiel. No hneď po tom pri bráne zvonil nejaký mladík, ktorý bol u neho prvý krát. Mních vyšiel a spýtal sa, čo si praje. Mladík začal rozprávať:

- Chcem sa stretnúť s mníchom.

Je doma?

Mních na to:

- Nie, odišiel do mesta. Spomínal, že si ide kúpiť cigarety! – zaklamal mních.

Mladík sa pošúchal po hlave

a povedal:

- No dobre, tak ho tu teda počkám. A vôbec sa nepohoršoval, že si mních išiel kupovať cigarety.

Zdá sa, že v oboch prípadoch je rozdiel v myšlienke človeka. Ten muž, čo našiel cigarety v kaplnke, živil v sebe zlú myšlienku. Bol podozrievavý a hneď sa pohoršil na mníchovi. Mladík však mal úplne opačnú myšlienku v srdci. Dobrú myšlienku o každom, koho stretne. Keď počul, že mních je v meste a kupuje cigarety, iba jednoducho odpovedal: „Počkám na neho.“

pondelok
27.2.2023

Keď bol mních ešte malým

chlapcom, sníval svoje sny, veselo si spieval a prechádzal sa po lese. V lese stretol kamaráta z inej dediny. Keďže si spieval duchovnú pieseň, kamarát sa ho spýtal:

- Čo je to?

- To je pieseň o Ježišovi.

On však veľmi Pána Ježiša nemal rád a tak mu povedal:

- Si hlúpy! Never takým somariám. Veď Boh ani neexistuje. Všetko si to vymysleli kňazi, aby mohli manipulovať ľudí. Človek sa vyvinul z opice a aj Ježiš bol iba človekom.

Ako to povedal, otočil sa a odišiel. Jeho nevinnú dušu táto zlá myšlienka hlboko zasiahla. Celý smutný, prestal spievať a kráčal lesom. Tam v lese, úplne osamote, ničili ho pochybnosti.

- Možno je to naozaj pravda. Boh neexistuje a ja zbytočne verím. Alebo nie?

Zúfalstvo vyvrcholilo v obrátení sa k nebu a prosbe, že ak Ježiš existuje, aby mu dal znamenie, ktorému by uveril. Nič sa však nedialo. L'ahol si na zem a zaspal.

Keď sa prebudil, prišla mu na um zaujímavá myšlienka:

- Kristus, ktorý žil na tejto zemi, bol predsa najlepším a najdobrosrdečnejším vo všetkých ľuďoch! Nevedeli na ňom nájsť nič zlé. Veď je to predsa jedno, či bol Boh alebo nie. Keďže bol najlepším človekom na tejto zemi, a nepoznám nikoho lepšieho, budem sa usilovať podobat' sa mu a budem plniť to, čo mi hovorí evanjelium. Som ochotný za neho, ak to bude potrebné aj život položiť!

V tej chvíli zmizli všetky zlé myšlienky a jeho duša sa naplnila nekonečnou radosťou. Moc dobrej myšlienky zničila všetky pochybnosti. Akonáhle uveril a rozhodol sa milovať nadovšetko Krista, úplne jednoducho a úprimne, odrazu sa na nebi ukázalo znamenie – Kristova tvár. V duchu si povzdychol:

- Nech príde, kto chce a hovorí si, čo chce, nikdy už nebudem pochybovať o tom, či Boh existuje.

Utorok 28.2.2023

Jeden pútnik prišiel za mníchom a porozprával mu túto udalosť:

- Naša rodina bola veľmi chudobná. Otec obrábal viacero polí, z ktorých sme žili. No otec nečakane zomrel a zostali sme všetci spolu s matkou. Dokopy sme boli piati súrodenci. Tak sme si sadli za stôl, že sa porozprávame o dedičstve a dohodneme sa na rozdelení polí. Sadli sme si a moji

bratia sa začali hádať, kto dostane najväčší podiel a kto najúrodnejší. Ja som skôr plachý človek a tak som len stál v kúte. Ako najmladší som netrpezlivo čakal, čo mi zostane. A skončilo to tak, ako to zvyčajne býva. Oni si rozdelili najúrodnejšie polia a mne zostalo pole na neobývanom a pustom mieste. Všade len piesok a bodliaky. Poďakoval som sa im a nehneval som sa na nich.

Potom išiel život ďalej. Svadba a nakoniec som odcestoval za prácou do zahraničia. Tam sa nám dost' darilo a prežili sme tam dlhý čas. No zatúžili sme sa vrátiť do vlasti. Na pozemok, ktorý som dostal pri delení dedičstva, sme úplne zabudli. Ale Pán Boh nezabudol. Počas toho obdobia, čo sme žili v zahraničí, v tej oblasti vybudovali množstvo hotelov a turistických komplexov. Cena nehnuteľností sa mnohonásobne zvýšila. Zrazu ten môj piesok mal najvyššiu cenu v oblasti. Všetci zaň ponúkali závratné sumy, aby ho mohli vlastniť. Na dražbe pozemok vyskočil na niekoľko miliónov. Chcel by som časť peňazí venovať na dobročinné účely. Čo by ste mi odporučili?

- To nechám na teba. No zdá sa, že tu panuje Božia spravodlivosť. Môže prísť hoci aj neskôr, ale je nemožné, aby nepanovala. Pán nám pripomína, že naša spravodlivosť má byť väčšia ako spravodlivosť farizejov. Oni sa zamerali na ľudskú spravodlivosť. Trestali, súdili, uväzňovali, dohadovali sa a obhajovali svoje práva a nemohli vystáť akúkoľvek krivdu, ktorú im niekto spáchal.

A dodal: - Ale ty si sa zachoval inak. Bol si veľkodušný a mal si v sebe dobrú myšlienku. Preto Božia spravodlivosť si ťa našla.

Streda 1.3.2023

Raz prišla za mníchom partia mladých, ktorí si tam prišli z neho uťahovať, lebo ho pokladali za blázna. Mních ich s láskou prijal a usadil vonku. Priniesol im obvyklé pohostenie a vodu. Keď ich pohostil, sadol si k nim, aby mu prezradili cieľ svojej návštevy. Oni mu však drzo povedali:

- Otče, ešte sme hladní, nemáš nič na zjedenie?

Mních sa postavil a priniesol im krabicu s koláčmi, opäť ich ponúkol a prisadol si k nim.

Ale oni zase mali nejaké požiadavky:

- Neprinesieš nám ešte trochu chladnej vody?

Mních sa postavil, odišiel k prameňu, naplnil štyri poháre vody a s táckou sa postavil pred nich. No nepodal im ich, ale vylieval ich jeden po druhom pred nich. Keď boli všetky poháre prázdne, povedal:

- Priniesol som vám trochu vody, lebo ste si o ňu požiadali. Slúžiť pre mňa ľahké. No nedal som vám ju, lebo by som podporoval vašu rozmazanosť. A to by vám vôbec neosožilo.

Mladým to prišlo ľúto a mníchovi sa ospravedlnili.

Zobral som nôž, aby som vám odrezal hlavy, no a potom vám ich zázračne vrátim na krk. Len si sadnite troška viac od seba, aby som vám ich nepoplietol.

Mladíci sa zľakli.

- Stačí, nepotrebujeme žiadny zázrak!

Na to si k nim mních prisadol

Štvrtok 2.3.2023

Raz navštívili mnícha istí mladíci, lebo boli na neho zvedaví. Počuli veľa o ňom, tak dúfali, že zažijú niečo nezvyčajné. Mních ich ponúkol občerstvením a sadol si, aby ich vypočul. Mladíci povedali:

- Otče, nemohol by si pred našimi očami vykonať zázrak, aby sme uverili v Boha?

Mních odvetil:

- Chvíľku tu počkajte.

Vošiel do svojho domčeka, priniesol nôž a žartovne povedal:

- Sadnite si, chlapci, vedľa seba.

a povedal:

Ak by Boh chcel, aby ľudia uverili prostredníctvom zázrakov, asi by to bolo príliš ľahké. Stačil by jediný nadprirodzený zásah a všetci ľudia by na zemi uverili. Lenže on nechce, aby ľudia uverili tak, že budú obdivovať jeho nadprirodzenú moc, ale chce, aby verili a milovali ho kvôli jeho nekonečnej добрote. Zázraky Boh nekoná, aby ukázal svoju moc a tak si získal prívržencov na svoju stranu. On koná zázrak tam, kde je ľudská slabosť. Poviem vám príklad: Predstavte si, že ste na púšti a potrebujete rozbiť kameň. Tak sa snažíme niečím ho roz-

biť. No nevieme nič nájsť. Čo urobíme? Prosíme Boha, aby zasiahol. No musíme vedieť, že to, čo je možno vykonať našimi ľudskými silami, máme pokorne vykonať my sami. Ale keď niečo nie je možné vykonať našimi silami, vtedy sa obraciame na Boha.

Piatok 3.3.2023

Jeden muž povedal mníchovi, že neverí v existenciu pekla, raja ani v posmrtný život. Veď nikto sa odtiaľ nevrátil, aby nám povedal, čo sa deje po smrti. Vraj verí len v to, že existuje nejaká vyššia moc.

Mních sa zasmial a povedal:

- Aspoň niečo! Pokiaľ ide o peklo a raj, tak vedz, že existujú. Lebo obidve veci prežíva duša človeka, sú to totiž stavy. Peklo nie je miesto, kde sú kotly a oheň. Predstav si, že spíš a sníva sa ti sen. Kráčaš, aby si niečo ukradol. Tvoju dušu potom zachváti strach, aby to niekto nezistil. No niekto ťa uvidí a začne ťa naháňať. Začneš utekať ako šialený. Bojíš sa, že ťa chytiť a hodia do väzenia. Si z toho na nervy, pociťuješ úzkosť, či sa ti podarí utiecť. Vidíš, ako ťa obkľučujú z každej strany. Začínaš byť zúfalý, sklamaný, máš strach, čo s tebou urobia. Oblieva ťa studený pot a prehadzuješ sa na posteľi. Odrazu sa zobudíš a zistíš, že to bol len sen. Upokojíš sa a prídeš k sebe.